

02.02 Besluit inzake ambt en homoseksualiteit

16-01-2016 ad 192 - Commissie Ambt en Homoseksualiteit

Materiaal:

- [02.02.01 Tussenrapport Cie Ambt en Homoseksualiteit](#)
- [02.02.02 Rapport Cie Ambt en Homoseksualiteit](#)
- [02.02.03 Ambt en homoseksualiteit bijlage 4: Van sjibbolet naar sjalom \(Jan Mudde\)](#)
- [02.02.04 Ambt en homoseksualiteit bijlage 6: Meerwaarde van het ambt \(Jan Bouma\)](#)
- [02.02.05 Brief CCS inzake rapport CAH](#)

Een moeilijk onderwerp

Als Nederlands Gereformeerde Kerken hebben we, uitgaande van het rapport van de commissie Ambt en Homoseksualiteit, op de Landelijke Vergadering gesproken over homoseksualiteit en de plaats van homo's in de gemeente van Christus. Ons gesprek spitste zich toe op de vraag of gemeenteleden die in een homoseksuele relatie samenleven, geroepen kunnen worden tot het ambt van ouderling of diaken.

In alle eerlijkheid: we vonden het een moeilijk onderwerp. En we zijn ons er van bewust dat het nog veel moeilijker is voor christenen die zelf ontdekken dat ze homo zijn. Eerst om voor jezelf te erkennen dat je anders bent, daarna ben je misschien bang om afgewezen of verstoten te worden door je ouders en wijdere omgeving. Net als ieder ander ga je verlangen naar een partner die bij je past. Je probeert in het reine te komen met God en zijn Woord. En tegelijk maak je deel uit van een samenleving die vindt dat religie en relaties niets met elkaar te maken mogen hebben.

Thuis in de gemeente

We vinden het belangrijk dat mensen die in dit spanningsveld zitten, zich thuis mogen weten in de gemeente van Christus. We zijn samen het lichaam van Christus. Als de voet zou zeggen: "ik ben geen hand, dus ik hoor niet bij het lichaam", hoort hij er dan werkelijk niet bij? En als de homo zou zeggen "ik ben geen hetero, dus ik hoor niet bij het lichaam", hoort hij er dan niet bij? Dat houdt omgekeerd in dat de gemeente behoort uit te stralen: "We hebben jou nodig, we willen je niet kwijt". We realiseren ons dat er op dat punt nog veel valt te winnen. Van alle kanten klonk op onze vergadering: "We moeten hen een veilige plek in de gemeente bieden" en dat is ook zo. Maar hoe doe je dat? In elk geval door naar elkaar te luisteren in een sfeer van openheid. We willen daar een impuls aan geven, waarover verderop meer.

Intussen blijft overeind dat we het zelf een moeilijk onderwerp vinden. Liefde en seksualiteit zijn een gevoelig thema. Het hoort tot het mooiste wat God gemaakt en gewild heeft en het kan zelfs beeld zijn van de relatie tussen Christus en zijn gemeente. Tegelijk gaat het om heel sterke krachten die maar al te gemakkelijk ontaarden. TV en internet staan er bol van, en ook wij zelf zijn er bepaald niet vrij van.

Het ingewikkelde is dat je in de Bijbel van heteroseksualiteit zowel de schoonheid als de schande tegenkomt en van homoseksualiteit alleen de schande, de ontaarding. Maar in de praktijk, binnen de christelijke gemeente en misschien ook binnen je familie of vriendenkring, ken je homoseksuele

relaties die niet bij dat plaatje van schande en ontaarding lijken te passen, maar eerder bij het plaatje van liefde en trouw. En meer dan vroeger zien we welke schade het bij mensen aanricht als ze de eigen geaardheid ontkennen of proberen te negeren.

Hoe gaan we daarmee om? Welke veilige ruimte is er voor homo's in onze gemeente, en gaat dat niet ten koste van het gezag van de Bijbel?

Over Gods bedoeling

We kunnen het Bijbels onderwijs niet anders verstaan dan dat homoseksualiteit afwijkt van hoe God de mens in het begin van zijn schepping bedoeld heeft. Twee vrouwen of twee mannen zijn niet geschapen om met elkaar een relatie te onderhouden die God bestemd heeft voor man en vrouw.

Waar homoseksualiteit in de Bijbel ter sprake komt is dat zonder uitzondering afkeurend. Daarbij valt op dat deze afkeuring meestal in het kader van ontaarding en opstand tegen God wordt uitgesproken, hoewel het ene Bijbelwoord daarin meer expliciet is dan het andere.

De homoseksuele gerichtheid, als een aangeboren en onveranderlijke geaardheid, komt in de Bijbel niet ter sprake. Met goed recht kan zelfs de vraag gesteld worden of de Bijbelschrijvers uitgingen van het bestaan van 'een homoseksuele geaardheid', zoals daar tegenwoordig wel over gesproken wordt. Wij vinden het belangrijk om uit te spreken dat deze gerichtheid, mochten mensen die hebben, zelf geen zonde genoemd kan worden. Het is beter om te spreken over een pijnlijk raadsel en een stuk gebrokenheid in de schepping, een gebrokenheid waarin alle mensen op talloze wijzen in delen. Hiermee willen wij recht doen aan wat wij als Gods oorspronkelijke scheppingsbedoeling verstaan. Met deze formulering willen we ook voorkomen dat broeders en zusters die homoseksuele gevoelens hebben zichzelf daarom verwerpen.

Homoseksuele christenen en hun keuzes

Christenen met een seksuele gerichtheid die anders is dan deze scheppingsbedoeling komen daarmee in een moeilijk parket. De praktijk laat zien dat christenen met een homoseksuele gerichtheid daar verschillend mee omgaan.

1. Sommigen zoeken verandering of genezing. Over de mogelijkheden daarvan wordt verschillend gedacht.
2. Anderen voelen zich in het licht van de Bijbelse gegevens geroepen tot een weg van onthouding. Zij verlangen ernaar om vanuit hun kerkelijke gemeenschap op deze weg gesteund en bemoedigd te worden.
3. Er zijn ook homoseksuele christenen die ervoor kiezen om een duurzame relatie aan te gaan met iemand van hetzelfde geslacht.
4. Een deel van de laatstgenoemden laat hun relatie bevestigen, al dan niet in een huwelijk, en verlangt op deze stap vanuit de kerk bevestiging en zegen.

Dit zijn in de eerste plaats keuzes die de betrokkenen zelf in hun relatie met God maken. Het wezen van pastoraat is: God ter sprake brengen bij mensen en mensen ter sprake brengen bij God. Luisterend en biddend samen de weg van God zoeken. De homoseksuele en de heteroseksuele mens hebben een fundamenteel gelijkwaardige positie als mensen die afhankelijk zijn van het vergoten bloed van onze Heer Jezus Christus om genade bij God te vinden.

De kerk en zijn verantwoordelijkheid

Naast de persoonlijke verantwoordelijkheid van christenen is er ook de gezamenlijke verantwoordelijkheid van de gemeente van Christus voor haar omgang met homoseksualiteit en met homoseksuele gemeenteleden.

We maken het niet mooier dan het is: hierover wordt ook binnen onze kerken verschillend gedacht. De een vindt dat een homoseksuele relatie als leven in zonde niet mag worden geaccepteerd. Een ander vindt dat we in een gebroken wereld leven waarin God in zijn barmhartigheid de mens tegemoetkomt en dat daarom in de christelijke gemeente met meer of minder vrijmoedigheid ruimte mag worden gegeven aan homoseksuele relaties. Samenhangend met dit verschil van inzicht loopt ook de pastorale praktijk uiteen, inclusief het beleid rondom het Avondmaal. Dat is pijnlijk, want juist in dat opzicht zou je als kerken samen willen optrekken. Maar we vinden echt dat je geen landelijke uitspraken over plaatselijk pastoraat behoort te doen.

Toch willen we in de verschillen niet berusten. Vanouds zeggen we: "We komen niet tot het Avondmaal om daarmee te betuigen dat wij in onszelf volkomen en rechtvaardig zijn, aangezien we ons leven buiten onszelf in Jezus Christus zoeken". Zouden we niet allen die dat willen doen, van harte welkom heten? Wie kent niet het besef dat er dingen zijn die je niet of niet meer kunt veranderen in je leven, waarbij je zo goed mogelijk een begaanbare weg zoekt en Gods hulp zo hard nodig hebt. Als homoseksuele broers en zussen een begaanbare weg zoeken in het besef dat zelfs "de allerheiligsten" nog maar een klein begin kunnen maken, kunnen we dan niet samen met hen het brood en de wijn gebruiken?

Ambt en homoseksualiteit

Intussen moest het rapport van de Commissie Ambt en Homoseksualiteit – en daarmee de bespreking op de LV – vooral antwoord geven op de vraag of leden die in een homoseksuele relatie leven, geroepen kunnen worden als ambtsdragers, als ouderling of diaken. Op deze plaats willen we onze waardering en respect uitspreken voor deze commissie die, met dezelfde verschillen van inzicht die in de kerken leven, eerbiedig en volhardend gezocht heeft wat Gods wil bij dit onderwerp is. Hun rapport biedt een diepgravende studie van wat Gods Woord, de kerk der eeuwen, de kerken om ons heen en een eerlijke weging van alle argumenten ons te zeggen hebben.

Dat neemt niet weg dat een eenduidig antwoord niet gevonden werd. In het rapport niet (er is een meerderheids- en een minderheidsstandpunt), maar ook in de vergadering niet. Bij alle waarderende woorden die gesproken werden bleek toch dat we niet gezamenlijk konden komen tot een helder, eenduidig en breed gedragen antwoord op de door de vorige Landelijke Vergadering gestelde vraag naar het ambt. Juist voor een openbare kwestie als het ambt is een breed gedragen visie eigenlijk onmisbaar en daarom zien we op dit moment geen ruimte om de ambten open te stellen voor gemeenteleden die een homoseksuele relatie hebben.

We erkennen overigens onze verlegenheid op dit punt, omdat we op andere punten gewend zijn geraakt aan het vervullen van ambten in onze kerken door broeders en zusters die dat naar de letter van de Schrift niet behoren te doen. Te denken valt aan degenen die hertrouwd zijn na echtscheiding (Mattheüs 19: 9) of ouders die hun kinderen niet onder controle hebben (1 Timotheüs 3: 4 en 5).

Hoe gaan we verder?

Hoe gaan we nu verder? In de eerste plaats met de erkenning: we krijgen het niet rond en dat spijt ons echt. Maar op dit moment hebben we niet meer in huis dan dit rapport en deze bespreking. We willen uitzien naar voortschrijdend inzicht en meer licht van de Geest. En we willen dat graag in goed overleg doen met zusterkerken, waaronder allereerst de Gereformeerde Kerken vrijgemaakt en de Christelijke Gereformeerde Kerken.

In de tweede plaats: we willen ons er allen voor inspannen dat homo's die geloven in God en vertrouwen op het offer van Jezus Christus in de gemeente een veilig thuis zullen hebben: zij horen erbij en we hebben hen nodig om samen op te trekken in de navolging van Christus en daarin elkaars lasten te dragen. Voor een veilig thuis is eerst nodig dat je gezien en gekend wordt. We willen onze homoseksuele gemeenteleden horen en we vragen hen om samen met ons naar Gods Woord te luisteren. Dat is in de praktijk nog niet zo eenvoudig: hoe versta je elkaar echt, hoe lees je samen de Bijbel en vooral hoe voer je in de gemeente met elkaar het gesprek over de plek van homoseksuele broers en zussen in je midden? Daarom vragen we daar ondersteuning bij van de NGT (de nieuwe instelling voor Toerusting).

Tenslotte: we zeggen tegen elkaar, met de apostel: "wees steeds bescheiden, zachtmoedig en geduldig, en verdraag elkaar uit liefde. Span u in om door de samenbindende kracht van de vrede de eenheid te bewaren die de Geest u geeft: één lichaam en één geest, zoals u één hoop hebt op grond van uw roeping, één Heer, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, die boven allen, door allen en in allen is" (Efeze 4: 2-6).

Op deze gronden besluiten de kerken:

1. elkaar op te roepen om al het mogelijke te doen om homo's die geloven in God en vertrouwen op het offer van Jezus Christus, ook als ze samenleven in een relatie van liefde en trouw, in de gemeente een veilig thuis te bieden
2. de NGT (Toerusting) te verzoeken om de kerken met gespreksleiders en met materiaal te helpen bij het bieden van zo'n veilig thuis, door homoseksualiteit binnen de gemeente in elk geval bespreekbaar te maken
3. niet over te gaan tot openstelling van het ambt van ouderling of diaken voor gemeenteleden die een homoseksuele relatie hebben
4. de leden van de klankbordgroep dank te zeggen voor hun adviezen en de klankbordgroep te ontbinden
5. samen met de CGK en de GKv te blijven zoeken naar wegen om voor God en mensen verantwoord met homoseksuele broers en zussen in de kerk om te gaan.
6. de Commissie Ambt en Homoseksualiteit onder dank voor het vele werk en het degelijke resultaat te dechargeren en op te heffen.

Besluitvorming:

Voor de besluitvorming met betrekking tot dit punt wordt verwezen naar punt 192 notulen 16-01-2016 LV Zeewolde 2013/2014. (verwijzing wordt ingevuld na vaststelling notulen)